

[Poulsgaard]

te ham efter politisk holdning, for hans politiske holdning præger selvfølgelig hans stillingtagen til tingene. Men nu snakker vi om forskning, og det er noget helt, helt andet.

Ja men så kald mig naiv, kald mig, hvad man vil. Det kunne da godt ske, at der var en rød forsker, der fandt løsningen på kræftens gåde, og en liberal kunne lige så vel slumpe til det. I den henseende er det ravruskende ligegyldigt, om manden er venstremand eller socialist. Han forsker i et bestemt emne. Han forsker i kræftens årsager, bare for at tage et eksempel. Derfor mener jeg ikke, at vi kan sammenligne med en hel masse andre politiske spørgsmål, man diskuterer herinde.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

I de 10 år, hr. Poulsgaard har været her, er det gået godt – det kan vi jo se af mandattallet for fremskridtspartiet.

Det, der er væsentligt, er, hvem der får muligheden for at stille spørgsmål, angive de emner, som skal tages op af forskningen, metoderne, som fru Alice Faber var inde på, samt hvordan resultaterne kan udnyttes, og hvem der får mulighed for at udnytte dem.

Tinning (VS):

I dette land er der 75 ubesatte professorater, 75 steder, hvor man siger: her har vi en stol, her skulle der sidde en professor, det gør der ikke, og undervisningsministeren tilføjer, at det kommer der heller ikke til, det er nemlig slet ikke meningen.

I stedet for – og det er i stedet for – at besætte disse 75 ubesatte professorater kan vi i første omgang få 10 og siden 15 af de såkaldte superprofessorer, og hvad er det så for nogle? Det er for det første sådan nogle, man udnævner efter hemmelige kriterier. Der skulle jo nødvendigvis være for megen offentlighed om det i første omgang. Det er for det andet sådan nogle, som udnævnes uden om de berørte forskningsmiljøer. Jeg ved godt, at forskningsrådene har været inde i billedet, men de berørte forskningsmiljøer har ikke været det.

Det er sådan nogle, der udnævnes, og det er de teknologiske områder og de medicinsk-naturvidenskabelige områder, specielt dem, der har en aktuell international prestige

hæftet på sig, der kommer i centrum. Det er dem, der udnævnes – selvfølgelig, kunne man sige, 9 ud af 10 af dem mænd. Den ene kvinde, som er med i billedet, repræsenterer humanismen eller rettere den særlige afart af humanismen, som kaldes anvendt sprogvidenskab, og som består i at udvikle et fællesprog nede i EF.

Det er det, det handler om. Alle de ubesatte professorater vil selvfølgelig blive ved med at være der. Så kan undervisningsministeren naturligvis stå frem og med store smil og fagter og falbelader sige: se, hvad jeg kommer og giver jer her.

Fremgangsmåden svarer meget præcist til en fremgangsmåde, undervisningsministeren har for vane at bruge. Det gælder, når undervisningsministeren skal udpege en studenterrepræsentant til planlægningsrådet for forskningen, som selvfølgelig viser sig at være en af ministerens gode, gamle venner.

Det gælder, også når det drejer sig om at sammensætte udvalget om revision af styrelsesloven. Her kører man først en lang høring, hvor man spørger alle mulige involverede institutioner, hvad de mener om, hvordan styrelsesloven fungerer. Det massive flertal siger: vi ser ikke nogen grund til at lave større ændringer af den. Det passer ikke ministeren, de skulle have sagt noget andet. Hvad gør man så? Så nedsætter man selvfølgelig selv et udvalg med folk, hvis synspunkter man i forvejen kender, med folk, hvis synspunkter til forveksling ligner undervisningsministerens egne, og så siger man: nu vil jeg godt have en uvildig udtalelse. Det er måden, undervisningsministeren bedriver forskningspolitik på.

Det kunne man måske bære over med, hvis det ikke er sådan, at indholdet af det, der foregår, om muligt er endnu værre. Undervisningsministeren har forsøgt at bilde os ind i sin redegørelse, at nu skal grundforskningen styrkes. Det er ikke det, redegørelsen handler om.

Det er et højt besynderligt begreb om grundforskning, undervisningsministeren har udstyret sig selv med og forsøger at udstyre os andre med. Hvis vi kigger på redegørelsen, står der ikke ét ord om samfundsvidenskabelig eller sociologisk grundforskning. Der er selvfølgelig heller ingen superprofessorer indtil nu inden for det område. Ikke ét ord om samfundsvidenskabelig-sociologisk